

ΚΕΙΜΕΝΟ : Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Ότι η γλώσσα δεν είναι απλό εργαλείο , όπως την θέλουν μερικοί τεχνοκράτες γλωσσολόγοι, επικοινωνιολόγοι και πληροφορικοί, αλλά **καθοριστικό** συστατικό της προσωπικότητας του ατόμου και της φυσιογνωμίας ενός λαού, δηλ. υπαρκτικό στοιχείο, σήμερα φαίνεται να αποτελεί γενικότερα αποδεκτή θέση. Ο Γάλλος Buffon πολύ παλιά και πολύ **επιγραμματικά** ταύτισε την έννοια του ανθρώπου με την ιδιαιτερότητα της γλωσσικής του έκφρασης : το ύφος είναι ο ίδιος ο άνθρωπος. Πολύ αργότερα ένας φιλόσοφος της γλώσσας, ο πολύς Wittgenstein (...) διατύπωσε ακόμη πιο καθαρά μιαν αρχή στην οποία συχνότατα παραπέμπουν όλοι , όσοι μιλούν για την υφή και την αξία της γλώσσας. Η γλώσσα μου είναι ο κόσμος μου («The limits of my language mean the limits of my world ») . Μέσα στη γλώσσα ενός λαού, μέσα στην κάθε λέξη και φράση απεικονίζονται στοιχεία από την ιστορία, τη σκέψη τη νοοτροπία , την καλλιέργεια και τον πολιτισμό του .Γι αυτό και η ίδια η διδασκαλία μια μητρικής (εθνικής) γλώσσας , όταν διδάσκεται σωστά και στο απαιτούμενο βάθος, είναι **αυτόχρονα** διδασκαλία του ύφους και του ήθους ενός λαού , ιστορικός και **φρονηματιστικός** μαζί παράγων.

Ο ιδρυτής της «μοντέρνας», λεγόμενης, γλωσσολογίας, ένας γλωσσολόγος που είχε σ' όλη του τη ζωή θητεύσει στην ιστορικοσυγκριτική γλωσσολογία με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις κλασικές γλώσσες, -αναφέρομαι στο Ferdinand de Saussure – ήταν κι ο γλωσσολόγος που όρισε τη γλώσσα ως ταξινομία του κόσμου. Που σημαίνει ότι ο άνθρωπος με τη γλώσσα ταξινομεί τον κόσμο του έτσι όπως τον **έχει συλλάβει** κι επεξεργαστεί πρώτα με τη νόησή του .Με τη γλώσσα ο άνθρωπος βάζει μια τάξη στο χάος της γύρω του πραγματικότητας. Κάθε λαός σύμφωνα με τη νοοτροπία, τις αντιλήψεις, τον πολιτισμό και την ιστορία του, τις αξίες και τα « πιστεύω »του συλλαμβάνει, οργανώνει και εκφράζει γλωσσικά τον κόσμο με διαφορετικό τρόπο. Μια άλλη γλώσσα δεν είναι απλώς άλλες λέξεις για τα ίδια πράγματα, λέμε οι γλωσσολόγοι. Γιατί τότε η μετάφραση λ.χ. από τη μια γλώσσα στην άλλη θα ήταν απλό παιχνίδι. Και, βέβαια, αυτό δεν συμβαίνει. Κάθε γλώσσα, επανερχόμαστε στον Saussure , είναι άλλη ταξινόμηση του κόσμου. Να γιατί κάθε γλώσσα είναι πρώτα και πάνω απ' όλα εθνική ταυτότητα· η **έκφραση** της σύγχρονης ύπαρξης και της ιστορικής μαζί διαδρομής κάθε λαού , δηλ. η ταυτότητά του. Γι αυτό και η πιο ουσιαστική προσέγγιση ενός πολιτισμού , ενός λαού, μιας κοινωνίας, περνάει πάντα μέσα από τη γλώσσα. Τα γλωσσικά σύμβολα αποκαλύπτουν με τον πιο **εύγλωττο** τρόπο τη νοοτροπία, την ιστορία, τη σκέψη και τη στάση ενός λαού απέναντι στον κόσμο.

Γ. Μπαμπινιώτης

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

1. Να γράψετε τα στοιχεία δομής και τον τρόπο / τρόπους ανάπτυξης της 1^{ης} παραγράφου .
2. Για κάθε υπογραμμισμένη λέξη να γράψετε μια συνώνυμη που δεν διαφοροποιεί το νόημα του κειμένου.
3. α.) Ποια άποψη υποστηρίζει στο παραπάνω κείμενο ο συγγραφέας και με ποια επιχειρήματα την αιτιολογεί ;
β.) Ποιον ή ποιους τρόπους τεκμηρίωσης χρησιμοποίησε ;